

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

52.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 3-го Июля — 1836 — Wilno. Piątek. 3-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Юля мѣсяца 1-го числа, день Высокаго рожденія Ея Императорскаго Величества, Государыни Императрицы АЛЕКСАНДРЫ ТЕОДОРОВНЫ, торжествуемъ въ нашемъ городѣ. Въ 10 часовъ утра, на Дворцовой площади былъ разводъ, послѣ чего Духовенство, Гражданскіе и Военные Чиновники и знатнѣйшее Дворянство, приносили въ дворецъ поздравленія Его Сіятельству Виленскому Военному, Гродненскому, Минскому и Бѣлостокскому Генераль-Губернатору, Генераль-Адъютанту Князю Долгорукову, и потомъ Его Сіятельство въ сопровожденіи цѣлаго собранія отправился въ дворцовую Церковь, гдѣ совершена божественная Литургія и пѣто благодарственное молебствіе съ провозглашеніемъ многолѣтія Ихъ Императорскимъ Величествамъ и всему Августѣйшему Императорскому Дому. Въ 3 часа, у Его Сіятельства для знатнѣйшихъ Особъ былъ большой обѣдъ. Къ вечеру Его Сіятельство, Г. Военный Губернаторъ, отправился на Антоколь, на площадь С-го Петра, гдѣ былъ большой сѣздъ и собраніе народа подъ качелями, а въ 7 часовъ происходило безденежное Гимнастическое представленіе; окрестныя возвышенности, наполнены были значительнымъ собраніемъ зрителей. Полковая музыка въ разныхъ мѣстахъ, играла попеременно различныя пьесы. Площадь гульбища, и окрестныя строенія были иллюминированы; прекрасная погода содѣйствовала къ довершенію достопамятнаго и священнаго для всѣхъ праздника. Вечеромъ весь городъ, былъ великолѣпно иллюминированъ, а радостныя толпы народа, большую часть ночи наполняли улицы.

Санктпетербургъ, 22-го Іюня.

Высочайшею Граматою, 29-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Ординарный Академикъ и Непременный Секретарь Императорской Академіи Наукъ, Статскій Совѣтникъ *Фусъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 16-го Іюня, уволенъ отъ службы, Членъ Государственнаго Совѣта, Генераль-Адъютантъ, Генераль отъ Кавалеріи Князь *Репнинъ*.

— По случаю увольненія Калужскаго Гражданскаго Губернатора, Генераль-Маіора *Бибикова*, въ отпускъ, за границу, Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: на время отсутствія Генераль-Маіора *Бибикова*, управленіе Калужскою гу-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Dzień 1-go Lipca, rocznica Wysokich narodzin NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEY MOŚCI ALEXANDRY FEODOROWNY, uroczyscie obchodzony był w naszym mieście. O godzinie 10 zrana, na placu pałacowym odbyła się parada zmiany straży, po której Duchowienstwo, Urzędnicy Cywilni i Woyskowi i znaczniejsi Obywatele składali w pałacu powinszowania JO. Xięciu Wileńskiemu Wojennemu, Grodzieńskiemu, Mińskiemu i Białostockiemu Jenerał-Gubernatorowi, Jenerał-Adjutantowi Xięciu *Dołhorukowu*; poczem udał się Xiąże z całym zgromadzeniem do kaplicy pałacowej, gdzie była odprawiana msza S. i śpiewane *Te Deum*, z prośbą o długie lata dla NAYJAŚNIEYSZYCH CESARSTWA ICH MOŚĆ i całego NAYJAŚNIEYSZEGO CESARSKIEGO DOMU. O godzinie 5-ciej u JO. Xięcia Jmci był wielki obiad dla znakomitszych Osób. Ku wieczorowi Xiąże Jmść Wojenny Gubernator udał się na Antokol na plac Sw. Piotra, gdzie był wielki zjazd i zgromadzenie ludu, używającego zabawy na Kaczelach, a o godzinie 7-mey zaczęło się bezpłatne widowisko sztuk Gimnastycznych. Przyległe wzgórza okryte były wielkim zgromadzeniem widzów. Muzyka woyskowa, w różnych miejscach postawiona, naprzemiany grała rozmaite sztuki. Plac zabawy i budowy okoliczne były oświecone; piękna pogoda przyczyniała się do zwiększenia przyjemności i wdzięku obchodu tak świętego i drogiego sercom wszystkich. Wieczorem całe miasto zajaśniało wspaniałą illuminacją; radośne tłumy ludu, do późna napełniały ulice.

Sankt-Petersburg, dnia 22-go Czerwca.

Przez NAYWYŻSZY Dyplomat, 29-go Maja, Nayaśkawiey mianowany Kawalerem Orderu *Sw. Stanisława 2-go stopnia*, Zwyczajny Akademik i dożywotni Sekretarz CESARSKIEY Akademii Nauk, Radca Stanu *Fus*.

— Przez NAYWYŻSZY Rozkaz dzienny, 16-go Czerwca, uwolniony ze służby, Członek Rady Państwa, Jenerał-Adjutant, Jenerał Kawaleryi Xiąże *Repnin*.

— Z przyczyny uwolnienia Kałużkiego Cywilnego Gubernatora, Jenerał-Majora *Bibikowa*, na urlop za granicę, CESARZ JEJ MOŚĆ NAYWYŻEY rozkazać raczyli: przez czas nieobecności Jenerał-Majora *Bibikowa*, zarząd Gubernią Kałużką, poruczyć Prezydentowi tame-

бернїею поручить Предсѣдателю тамошней Уголовной Палаты, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Тилигееву*.

— Бывшій Чрезвычайнымъ Посланникомъ и Полномочнымъ Министромъ при Дворахъ Виртембергскомъ и Баденскомъ, Статскій Совѣтникъ Князь *Козловскій*, опредѣленъ вновь въ Министерство Иностранныхъ Дѣлъ, со Всемилостивѣйшимъ повелѣнїемъ состоять ему при Намѣстникѣ Царства Польскаго.

— Предсѣдателемъ Новгородской Палаты Уголовнаго Суда, изъ числа избранныхъ Дворянствомъ Кандидатовъ, Высочайше повелѣно быть, находящемуся не у дѣлъ, Коллежскому Совѣтнику *Мухину*.

— Высочайшимъ Его Императорскаго Величества повелѣнїемъ, послѣдовавшимъ въ Декабрѣ 1833 года, по всеподданнѣйшему докладу Господина Министра Внутреннихъ Дѣлъ, Дворянскіе Выборы по Воронежской губерніи, коимъ надлежало совершиться въ концѣ того же 1833 года, были отсрочены, по случаю неурожаю и происходившихъ отъ того особенныхъ занятій Дворянства и Губернскаго Начальства. Воронежскій Гражданскій Губернаторъ испрашивалъ разрѣшенія его, Господина Министра, слѣдуетъ ли за сею отсрочкою произвести въ тамошней губерніи вновь Дворянскіе выборы чрезъ два года, причисливъ къ сему времени отсрочный 1834 годъ, или выборы сїи должны быть произведены установленнымъ порядкомъ по прошествїи трехлѣтїа, т. е. въ концѣ будущаго 1837 года? Онъ, Господинъ Министръ, входилъ по сему предмету съ представленїемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ. Государь Императоръ, по Положенїю о сему Комитета, Высочайше повелѣть соизволилъ: „Дворянскіе выборы по Воронежской губерніи произвести установленнымъ порядкомъ, по истеченїи трехъ лѣтъ со времени послѣднихъ выборовъ, т. е. въ концѣ 1837 года, ибо въ противномъ случаѣ, срокъ службы избранныхъ чиновниковъ былъ бы неполный; при разрѣшенїи же подобныхъ вопросовъ по другимъ губерніямъ, предоставлено Министру Внутреннихъ Дѣлъ руководствоваться тѣмъ же правиломъ.“

— Исправляющій должность Начальника Луганскаго Литейнаго Завода, донесъ Г. Начальнику Штаба Корпуса Горныхъ Инженеровъ, что 10-го ч. Мая, жена мастераго Моисея *Куреня*, родила пятерыхъ дочерей, изъ коихъ четыре живы и крещены, а пятая родилась мертвою. По свидѣтельству медика, родильница подаетъ надежду къ выздоровленїю; новорожденные же совершенно здоровы.

По доведенїи о сему до свѣдѣнїа Государя Императора, Его Величество Высочайше повелѣть соизволилъ: выдать означенному семейству въ единовременное пособїе 500 руб., а на новорожденныхъ дочерей производить провантъ. (*А. В.*)

— По внесенной Г. Министромъ Народнаго Просвѣщенїа въ Комитетъ Гг. Министровъ запискѣ и по положенїю Комитета, Государь Императоръ въ 12 день минувшаго Мая Высочайше повелѣть соизволилъ: дозволить Министерству Народнаго Просвѣщенїа разрѣшать по представленїямъ мѣстныхъ училищныхъ Начальствъ и въ случаѣ дѣйствительной надобности, опредѣленїе при Гимназіяхъ и Уѣздныхъ Училищахъ особыхъ Врачей безъ жалованья, но съ правами, предоставленными Медицинскимъ Чиновникамъ, состоящимъ въ Государственной службѣ.

— Государь Императоръ, по положенїю Комитета Гг. Министровъ, въ слѣдствїе представленїа Г. Министра Народнаго Просвѣщенїа, въ 12 день минувшаго Мая Высочайше повелѣть соизволилъ: Гимназію, помѣщенную временно въ мѣстечкѣ Клевани, перевести въ городъ Ровно, по отстройкѣ тамъ Княземъ *Люблинскимъ* нужныхъ для нея помѣщенїй.

— Государственный Совѣтъ, Высочайше утвержденнымъ въ 20 день минувшаго Мая мнѣнїемъ своимъ, положилъ: въ дополненїе Свода Законовъ Тома III-го къ статьямъ 943 и 944 постановить, что въ городахъ, гдѣ купечества недостаточно, не запрещается избирать на службу и купеческихъ дѣтей и братьевъ, не моложе 25 лѣтъ отъ роду, если они имѣютъ при томъ недвижимую собственность въ капиталѣ, означенномъ тома IX въ статьѣ 299.

— Государь Императоръ, по положенїю Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: „Дать знать повсемѣстно отъ Правительствующаго Сената указами, что сборъ денегъ съ Дворянскихъ имѣнїй на увеличенїе содержанїа Канцелярїи Дворянскихъ Опековъ, по собственному усмотрѣнїю и назначенїю Дворянскихъ Собранїй, долженъ производиться тѣмъ же порядкомъ, какъ и сборъ на содержанїе Канцелярїи Дворянскихъ Депутатскихъ Собранїй и Предводителей, внося потребные на сей предметъ расходы установленнымъ порядкомъ въ смѣту частныхъ земскихъ повинностей помѣщичьихъ крестьянъ, не испрашивая на сїе особаго разрѣшенїа.“

czney Izby Kryminalney, Rzeczywistemu Radcy Stanu *Tyliczejewu*.

— Былы Nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister przy Dworach Wirtemberskim i Badeńskim, Radca Stanu *Xiąże Kozłowski*, przeznaczony znowu do Ministerium Spraw Zagranicznych, z Najmilsociwszym Rozkazem zostawać mu przy Namiestniku Królestwa Polskiego.

— Prezydentem Nowgorodzkiej Izby Kryminalnego Sądu, z liczby wybranych przez Dworzeństwo Kandydatów, NAYWYŻEY rozkazano bydź, znajdującemu się bez obowiązku, Radcy Kollegialnemu *Muchinowi*.

— Przez NAYWYŻSZY Jego CESARSKIEY MOŚCI Rozkaz, nastąpił w Grudniu 1833 roku na nayuniżeńsze przełożenie P. Ministra Spraw Wewnętrznych, wybory Dworzeńskie, któreby się powinny były odbyć w końcu tegoż 1833 roku, zostały odłożone z przyczyny nieurodzajów i ztąd wypływających szczególnych zatrudnień Dworzeństwa i Gubernialney Zwierzchności. Woroneżski Cywilny Gubernator, upraszał rozwiązania P. Ministra Spraw Wewnętrznych, czy należy dla tey odwłoki uczynić w tameczney Gubernii nowe wybory Dworzeńskie po upływie dwóch lat, licząc do tego czasu odłożony rok 1834, lub czy wybory te odbyte bydź powinny podług ustanowionego porządku po upłynieniu trzech lat, t. j. w końcu przyszłego 1837 roku? P. Minister Spraw Wewnętrznych czynił w tey rzeczy przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. CESARZ Jego MOŚĆ na postanowienie o tém Komitetu, NAYWYŻEY rozkazać raczył: „Wybory Dworzeńskie w Gubernii Woroneżskiej uczynić przepisany porządkiem, po upływie trzech lat od czasu ostatnich wyborów, t. j. w końcu 1837 roku, gdyż w przeciwnym razie, termin służby wybranych Urzędników, byłby nie zupełny; przy rozwiązaniu zaś podobnych zapytań innych Gubernii, przepisano P. Ministrowi Spraw Wewnętrznych trzymać się tego prawidła.“

— Pełniący obowiązek Naczelnika Ługańskiej Ludwisarni, donosił P. Naczelnikowi Sztabu Korpusu Inżynjerów Górniczych, że dnia 10-go Maja, żona maystra *Moyżesza Kurenia*, urodziła pięć córek, z których cztery są przy życiu i ochrzczone, a piąta rodziła się nieżywą. Podług świadectwa Medyka, matka daje nadzieję wyzdrowienia; a nowo urodzone zupełnie są zdrowe.

Po doprowadzeniu o tém do wiadomości NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA Jego MOŚCI, NAYJAŚNIEJSZY PAN NAYWYŻEY rozkazać raczył: wydać pomienionej rodzinie na wsparcie jednorazowie 500 r., a na nowourodzone córki wydawać prowiant. (*G. A.*)

— Po wniesieniu przez Pana Ministra Narodowego Oświecenia do Komitetu PP. Ministrów zapiski i po postanowieniu Komitetu, CESARZ Jego MOŚĆ w dniu 12-m zeszłego Maja NAYWYŻEY rozkazać raczył: dozwolnić Ministerium Narodowego Oświecenia rozstrzygać po przedstawieniu miejscowych szkolnych Zwierzchności i w zdarzeniu rzeczywistej potrzeby, o naznaczeniu przy Gimnazyach i Szkołach Powiatowych osobnych Medyków bez płaty, lecz z prawami, dozwoleńmi Urzędnikom Medycznym, zostającym w służbie Krajowej.

— CESARZ Jego MOŚĆ, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek przedstawienia P. Ministra Narodowego Oświecenia, w dniu 12 zeszłego Maja NAYWYŻEY rozkazać raczył: Gimnazyum, czasowie umieszczone w miasteczku Klewaniu, przenieść do miasta Rowna, po wybudowaniu tam przez *Xięcia Lubomirskiego* potrzebnych dla niego budowli.

— Rada Państwa, NAYWYŻEY zatwierdzoną w dniu 20 zeszłego Maja opinią swoją postanowiła: na dopełnienie Połączenia Praw Tomu III-go do artykułów 943 i 944 postanowić, że w miastach, gdzie kupców jest mało, nie zabrania się wybierać na służbę kupieckich synów i braci, nie młodszych od lat 25-ciu, jeżeli ci mają nieruchomą własność w kapitale, oznaczonym w Tomie IX artykule 299.

— CESARZ Jego MOŚĆ, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, NAYWYŻEY rozkazać raczył: „Dać wiedzieć wszystkim mieyscom przez Ukazy Rzządzającego Senatu, że zbiór pieniędzy z majątków Dworzeńskich na powiększenie utrzymania Kancellaryi Dworzeńskich Opekow, podług własney uwagi i przeznaczenia Dworzeńskich zgromadzeń, powinien odbywać się tymże porządkiem, jak zbiór na utrzymanie kancellaryi Dworzeńskich Deputacyynych zgromadzeń i Marszałkow-skich, wnosząc potrzebne na ten przedmiot wydatki porządkiem ustanowionym, do śmiety prywatnych Ziemskich powinności włościan Obywatelskich, nie potrzebując na to osobnego rozstrzygnięcia.“

— По поводу большаго накопленія въ Герольдіи представленій о награжденіи чиновниковъ, за выслугу лѣтъ, слѣдующими чинами, онъ Г. Министръ Юстиціи входилъ по сему предмету со всеподданнѣйшимъ къ Государю Императору представленіемъ. Его Императорское Величество 31-го минувшаго Мая Высочайше повелѣть соизволилъ: для скорѣйшаго окончанія сихъ дѣлъ, учредить при 2-й Экспедиціи Герольдіи временный столъ на *одинъ годъ* по прилагаемому при семъ штату и прибавить въ продолженіи того же времени въ 1-е Отдѣленіе Департамента Министерства Юстиціи двухъ Старшихъ Помощниковъ Столоначальника, съ отпускомъ потребныхъ на сіе одинадцати тысячъ двадцати рублей изъ запасныхъ суммъ, указомъ 9-го Января 1835 года, на Министерство Юстиціи ассигнованныхъ.

— Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: чтобы жертвуемая Дворянствомъ на учрежденіе при Гимназіяхъ пансіоновъ суммы, во всѣхъ губерніяхъ, гдѣ таковыя пожертвованія состоятъ, или впредь могутъ состояться, вносимы были въ смѣты земскихъ повинностей, съ тѣмъ, чтобы оныя уплачиваемы были при взносѣ казенныхъ податей неукоснительно изъ доходовъ самыхъ помѣщиковъ, за исполненіемъ чего поручить надзоръ Уѣзднымъ Предводителямъ Дворянства. (С. В.)

ПОЛОЖЕНІЕ

О порядкѣ перечисленія обывателей Имперіи въ Царство Польское и обывателей Царства Польскаго въ Имперію. (Продолженіе.)

V. Порядокъ перечисленія по дозволенію.

I. Порядокъ испрошенія дозволенія на перечисленіе изъ Имперіи въ Царство.

§ 9. Порядокъ испрошенія дозволенія на перечисленіе изъ Имперіи въ Царство, полагается, по различію состояній, нижеслѣдующій:

1) Дворяне потомственные, владѣющіе въ Россіи недвижимымъ имуществомъ, какъ мужскаго, такъ и женскаго пола, имѣютъ для сего обращаться въ Дворянское Депутатское Собраніе, той губерніи, къ коей причислены они, на основаніи статьи 782 Свода Уставовъ о службѣ гражданской, для постояннаго участія въ дѣлахъ Дворянства и для служенія по выборамъ онаго, съ объявленіемъ о намѣреніи ихъ перечислиться въ Царство; при чемъ обязаны они представить свидѣтельство, что пріобрѣли уже въ Царствѣ недвижимое имущество. Свидѣтельство сіе выдается имъ отъ мѣстнаго тамошняго Начальства, является въ Статсъ-Секретаріатъ Царства и въ подлинности явки удостоверяется здѣсь въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ.

2) По разсмотрѣнн сего объявленія и приложеннаго къ нему свидѣтельства, Депутатское Дворянское Собраніе, если не находитъ къ перечисленію препятствій, даетъ удостовѣреніе о семъ на томъ же основаніи, какъ дается таковое для перечисленія Дворянина по званію его изъ одной губерніи въ другую, и доноситъ о томъ, чрезъ Губернскаго Предводителя Дворянства, Министру Внутреннихъ Дѣлъ.

3) Дворяне потомственные, недвижимымъ имѣніемъ невладѣющіе, и Дворяне личные, какъ мужскаго такъ и женскаго пола, также почетные граждане, въ гильдіи незаписанные, съ просьбами о дозволеніи на перечисленіе въ Царство и съ приложеніемъ также свидѣтельства о пріобрѣтенномъ въ Царствѣ имуществѣ, обращаются къ Начальнику той губерніи, въ коей они жительствуютъ.

4) Городскіе обыватели, какъ-то: записанные въ гильдіи почетные граждане, купцы, мѣщане или посадскіе, ремесленники или цеховые, обращаются съ таковыми же просьбами и свидѣтельствами къ обществамъ, къ коимъ они причислены. Общества сіи, по изъявленіи на увольненіе ихъ согласія, съ удостовѣреніемъ, что на увольняемыхъ не числится никакихъ недоимокъ, входятъ чрезъ Городскую Думу съ представленіемъ къ Начальнику губерніи.

5) Сельскіе обыватели обращаются съ просьбами и свидѣтельствами по вѣдомству тѣхъ сословій, къ коимъ они принадлежатъ: Казенные крестьяне, въ Казенныя Палаты тѣхъ губерній, къ коимъ они причислены;—вольноотпущенные, еще не избравшіе рода жизни и неприписавшіеся ни къ какому обществу, обращаются съ таковыми же просьбами и свидѣтельствами къ Начальникамъ тѣхъ губерній, гдѣ они имѣли послѣднее пребываніе въ Россіи.

§ 10. Начальники губерній и Казенныя Палаты, если не найдутъ препятствій къ удовлетворенію поступившихъ къ нимъ просьбъ и представленій, входятъ съ донесеніемъ о томъ: Начальники губерній, — въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ, а Казенныя Палаты, — въ Министерство Финансовъ.

— Z powodu wielkiego nagromadzenia się w Heroldyi przedstawień o nagrodzeniu Urzędników, za wyługę lat, stosownemi rangami, Pan Minister Sprawiedliwości czynił w tej rzeczy najpoddanniejsze Cesarzowi Jego Mości przedstawienie. *Найяснѣйшій Пан 31-го зeszłego Мая Найwyżей розказаць рачыць:* dla przedszego tych spraw ukończenia, ustanowić przy 2-giej ekspedycji Heroldyi czasowy stół na rok jeden, podług załączającego się przytém etatu, i dodać na przeciąg tegoż czasu do 1-go oddziału Departamentu Ministerium Sprawiedliwości dwóch starszych pomocników Stołonaczelnika, z wydaniem potrzebnych na to jedenastu tysięcy dwudziestu rubli z summ zapasowych, przez Ukaz 9-go Stycznia 1835 r., na Ministerium Sprawiedliwości assygnowanych.

— Cesarz Jego Mość, po nastalém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, *Найwyżей розказаць рачыць:* A żeby ofiarowane przez Dworzanstwo summy na założenie przy Gimnazyach pensyonów, we wszystkich Guberniach, gdzie się takowe ofiary znajdujā, albo później znaleźdź się mogā, wnoszone były do śmiety Ziemskich powinności, z tēm, a żeby te wypłacane były przy wnoszeniu skarbowych podatków niechybnie z dochodów samych obywateli, nad wypełnieniem czego zalecić dozór Powiatowym Marszałkom Dworzanstwa. (G. S.)

U S T A W A

O porządku przenoszenia się obywateli Cesarstwa do Królestwa Polskiego i obywateli Królestwa Polskiego do Cesarstwa. (Ciąg dalszy.)

V. Porządek przesiedlania się za pozwoleniem.

I. Porządek otrzymania pozwolenia na przesiedlenie się z Cesarstwa do Królestwa.

§ 9. Porządek otrzymywania pozwolenia na przesiedlenie się z Cesarstwa do Królestwa, jest podług różności stanu następujący:

1) Dworzanie potomni, posiadający w Rosyji nieruchome majątki, jak męskie, tak i żeńskie, powinni na ten cel udawać się do Deputacy Dworzańskich zgromadzeń, tej Gubernii, w której są zapisani, na ośnowie artykułu 782 połączenia praw o służbie cywilnej, dla stałego uczestnictwa w sprawach Dworzanstwa i dla służenia z jego wyborów, z oświadczeniem o zamiarze swym przesiedlenia się do Królestwa; przy czem obowiązani są okazać świadectwo, że nabyli już w Królestwie nieruchomy majątek. Świadectwo to wydaje się im przez miejscową tameczną Zwierzchność, zająwając się w Sekretaryacie Stanu Królestwa, i o rzetelności zająwienia zaświadcza się tu w Ministerium Spraw Wewnętrznych.

2) Po rozpatrzeniu tego doniesienia i załączonego przy niem świadectwa, Deputacyjne Dworzańskie Zgromadzenie, jeżeli nie znajduje do przesiedlenia się przeszkody, wydaje o tēm świadectwo na tēże ośnowie, jak się takowe wydaje dla przeniesienia się Dworzanina podług jego stanu z Gubernii jednej do drugiej, i o tēm donosi przez Gubernialnego Marszałka Dworzanstwa, Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

3) Dworzanie potomni, nieposiadający nieruchomej własności, i Dworzanie osobiści, jak męskie, tak i żeńskie, tudzież Poczetni Hraźdanie, do gildy niezapisani, z prośbami o pozwolenie na przesiedlenie się do Królestwa, i z załączeniem także zaświadczenia, o nabytej w Królestwie własności, udają się do Naczelnika tej Gubernii, w której są zamieszkali.

4) Obywatele miescy, jako to: zapisani do gildy Poczetni Hraźdanie, Kupcy, Mieszczanie lub Posadzcy, rzemieślnicy albo Cechowi, udają się z takimiż prośbami i świadectwami do zgromadzeń, w których są zapisani. Zgromadzenia te, po oświadczeniu na ich uwolnienie zgodzenia się, z zapewnieniem, że na uwolnionych nie liczy się żadnych zaległości, czynią przez Radę Mieską przedstawienie Naczelnikowi Gubernii.

5) Obywatele wiejscy udają się z prośbami i świadectwami do zawiadowstwa tych stanów, do których należą: Włościanie skarbowi, do Izb Skarbowych tych Gubernii, w których są zapisani;— wolnością udarowani ludzie, którzy nie obrali jeszcze rodzaju życia i nie zapisali się do żadnego zgromadzenia, udają się z takimiż prośbami i świadectwami do Naczelników tych Gubernii, gdzie ostatecznie w Rosyji przebywali.

§ 10. Naczelnicy Gubernii i Izby Skarbowe, jeżeli nie znajdą przeszkody do zadosyć aczynienia weszłym do nich prośbom i przedstawieniom, czynią doniesienie o tēm: Naczelnicy Gubernii — do Ministerium Spraw Wewnętrznych, a Skarbowe Izby do Ministerium Skarbu.

§ 11. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, рассмотрѣвъ представленія Губернскихъ Предводителей и Начальниковъ губерній, а Министръ Финансовъ, представленія Казенныхъ Палатъ, если не найдутъ къ удовлетворенію просьбъ какихъ-либо законныхъ пречастствій, снабжаютъ просителей дозволительными видами, доставляя оныя къ нимъ чрезъ мѣстныхъ ихъ Начальствъ, увѣдомляя о семъ тѣхъ Начальниковъ губерній и тѣхъ Казенныхъ Палатъ, отъ коихъ получили поступившія представленія, и сообщая списки самыхъ видовъ каждый разъ Министру Статсъ-Секретарю Царства, который увѣдомляетъ о томъ Управленія Царства по принадлежности. — Лицамъ податнаго состоянія, получившимъ дозволительный видъ, назначается 9-ти мѣсячный срокъ, въ продолженіе коего должны они перечислиться въ Царство; послѣ чего, по полученіи увѣдомленія тамошняго Управленія, исключаются въ Имперіи изъ ревизскихъ сказокъ установленнымъ на то порядкомъ.

§ 12. Не считается препятствіемъ къ перечисленію въ Царство:

Во 1-хъ, будущая общественная служба по волостямъ и сельскимъ выборамъ; и

Во 2-хъ, рекрутская повинность во всѣхъ случаяхъ, означенныхъ въ примѣчаніи къ статьѣ 110-й Свода Устава рекрутскаго, и именно: а.) если лицо, по числу членовъ его семейства и по числу способныхъ въ семь семействъ къ военной службѣ, не состоитъ ни на первой, ни на второй очереди; б.) вообще одиночкамъ; с.) двойникамъ, когда семейства состоятъ токмо изъ отца и сына; д.) тѣмъ семействамъ, въ коихъ, при прежнихъ наборахъ, всѣ лица признаны къ военной службѣ неспособными; е.) вновь приписавшимся къ обществамъ мѣщанъ или казенныхъ крестьянъ, когда они пользуются льготою отъ рекрутской повинности и срокъ оной еще не истекъ; ф.) если на перечисляемыхъ нѣтъ недоимки не только въ Государственныхъ, но и въ общественныхъ податяхъ. Къ сему присовокупляется и тотъ случай, когда бы перечисляющійся, состоя на рекрутской очереди, представилъ за себя рекрутскую квитанцію. (Окончаніе впереди). (С. В.)

Варшава, 1-го Іюля.

Третьяго дня послѣ болѣзни продолжавшейся нѣсколько дней, скончался Его Высочайшее превосходительство Военный Губернаторъ Варшавы Членъ Административнаго и Государственнаго Советовъ Царства Польскаго, Генераль-Адъютантъ *Панкратьевъ*. Тѣло покойнаго поставленное въ Бриловскомъ Дворцѣ, безпрерывно было посѣщаемо здѣшними жителями. Сегодня въ 8-мъ часовъ утра оно перенесено въ Церковь на Подвалѣ, гдѣ совершенъ обрядъ погребенія, а потомъ отвезено въ Волю, для погребенія на ново устроенномъ Греко-Россійскомъ кладбищѣ. (С. С.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 21-го Іюня.

Его Велич. Императоръ наименовалъ бывшаго доселѣ Посломъ при Королевско-Сардинскомъ Дворѣ, Графа *Волбеля*, Тайнымъ Советникомъ и Гофмейстеромъ своего племянника, Эрцгерцога *Франца Іозефа*, старшаго сына Его Высоч. Эрцгерцога *Франца Карла*. (А. Р. С. З.)

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 20-го Іюня.

Ихъ Величества Король и Королева Бельгійцевъ вчера въ 5 часовъ по полудни прибыли въ замокъ Нѣльи. Слышно, что Королевская Фамилія въ сопровожденіи Ихъ Величествъ, равно какъ и Герцога *Саксенъ-Кобургскаго* и его сыновей, отправится изъ замка Нѣльи въ Нормандію въ замокъ *Еу*, куда за ними послѣдуютъ Маршалъ *Жераръ* и Графъ *Монталиве*. Приготовленія къ этому путешествію почти уже сдѣланы.

— Французскій Консулъ въ Монтевидео заключилъ торговый договоръ съ Республикою Уругвай въ Южной Америкѣ. Извѣстіе о томъ получено съ кораблемъ *Hirondelle*, который 16-го Апрѣля оставилъ Монтевидео и третьяго дня прибылъ въ Гавръ.

— *Moniteur Algérien* отъ 10-го с. м. доноситъ, что Баронъ *Ранателъ*, который за отсутствіемъ Маршала *Клозеля* предводительствуетъ войсками въ Африкѣ, отставилъ *Ибрагима-Бенъ-Мустафу* Пашу отъ должности члена Городскаго Совета въ Алжирѣ и музльманскаго товарища тамошняго Мера за то, что онъ погрѣшилъ противъ своей должности, подписавъ и поправивъ прошеніе, заключающее протестъ противъ законнаго распоряженія высшаго суда. (А. Р. С. З.)

— Герцоговъ *Орлеанскаго* и *Нелурскаго*, ожидають сюда обратно въ концѣ нынѣшняго мѣсяца.

— Бюджетъ на 1837 годъ, содержитъ расходовъ на

§ 11. Minister Spraw Wewnętrznych, rozpatrzywszy przedstawienia Gubernialnych Marszałków i Naczelników Gubernii, a Minister Skarbu, przedstawienia Izb Skarbowych, jeżeli nie znajdą do zadosyć uczynienia prośbomъ żadnych prawnychъ przeszkód, opatrują proszącychъ w listy pozwalające, przesyłającъ im te listy przez ichъ Zwierzchność miejscową, uwiadamiającъ o тѣмъ tychъ Naczelników Gubernii i te Izby Skarbowe, od których otrzymali weszłe przedstawienia, i za każdymъ razemъ udzielającъ kopie samychъ listówъ Ministrowi Sekretarzowi Stanu Królestwa, który o тѣмъ uwiadamia władze Królestwa podługъ należyłości. Osobomъ podatkowego stanu, które otrzymały pozwalające listy, przeznaczają się 9-ціо miesięczny termin, w przeciągu którego powinny przenieść się do Królestwa; poczemъ, za otrzymaniemъ uwiadomienia od tamecznego Rządu, wykreślają się one w Cesarstwie z popisówъ rewizyjnychъ podługъ ustanowionego на то porządku.

§ 12. Nie uważa się za przeszkodę do przesiedlenia się do Królestwa:

1-ód, przyszła służba gminna z włościańskich i wiejskichъ wyborówъ; i

2-re, Rekrucka powinność we wszystkichъ przypadkachъ, opisanychъ w przypisie do 110 artykułu połączenia Rekruckiej Ustawy, a mianowicie a.) jeżeli osoba, ze względu на liczbę członkówъ jej rodziny i на liczbę zdatnychъ w tej rodzinie do służby wojskowej, nie jest pomieszczona ani w pierwszej, ani w drugiej kolei. b.) Jedynakomъ w powszechności; c.) двójniakomъ, kiedy familie składają się tylko з оца i сына. d.) Tymъ rodzinomъ, w których, на poprzedniczychъ naborachъ, wszystkie osoby uznane były за niezdatne do służby wojskowej. e.) Nowo przypisanymъ do miejskichъ zgromadzeń lub włościanъ skarbowychъ, jeżeli te korzystają з ulgi od rekruckiej powinności, i terminъ jej jeszcze nie upłynął. f.) Jeżeli на przesiedlającychъ się nie ma żadney zaległości, nie tylko skarbowychъ, ale i gminnychъ podatkówъ. Do tego dodaje się i tenъ przypadek, jeśli by przesiedlający się, będącъ zamieszczonymъ w rekruckiej kolei, złożyłъ за siebie kwitъ rekrucki. (С. С.)

(Dokończenie nastąpi.)

Warszawa, dnia 1-go Lipca.

Zawczora, по kilku-tygodniowej słabości, rozstał się з tymъ światemъ ś. p. J. W. Wojenny Gubernatorъ Warszawy, Członekъ Rady Administr. i Rady Stanu Król. Polskiego, Jenerał-Adjutantъ *Pankratjewъ*. Zwłoki nieboszczyka, wystawione w pałacu Br. lowski, były ciągle odwiedzane przez tutejszychъ mieszkańcówъ. Dziś o godzinie 8 rano zostały przeprowadzone do cerkwi на Podwale, gdzie się odbyło żałobne nabożeństwo, a potemъ odprowadzone zostały do Woli dla złożenia w miejscu wiecznego spoczynku на ново urządzoneмъ omętargu Greko-Rossyyskimъ. (С. С.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 21 Czerwca.

J. C. Moś, byłego dotądъ w obowiązku Posła przy Królewsko-Sardyńskimъ dworze Hrabiego *Bombelles*, mianowałъ Radcą Tajnymъ i Mistrzemъ dworu synowca swego Arcy Xięcia *Franciszka Józefa*, starszego сына J. K. Wysokości Arcy-Xięcia *Franciszka Karola*. (А. Р. С. З.)

F R A N C Y J A.

Paryżъ, dnia 20 Czerwca.

Król i Królowa Belgów przybyli wczora do zamku Neuilly. Królewska rodzina nasza pojedzie wkrótce wraz з niemi, oraz Xięciemъ *Sasko-Koburgskimъ* i synami jego do zamku *Eu* w Normandyi, dokąd, jak słychać, udadzą się: Prezesъ Rady, Marszałekъ *Gérard* i Hrabia *Montalivet*. Czynią jużъ przysposobienia do tej podróży.

— Konsulъ naszъ w Montevideo zawarłъ traktatъ handlowy з Rzeczpospolitą Urugway w Ameryce Południowej. Wiadomośćъ tę przywiózłъ okrętъ *Hirondelle*, który dnia 16 Kwietnia wypłynął з Montevideo, a d. 18 b. m. przybyłъ do Havru.

— *Moniteur Algérien* pod d. 10 b. m. donosi, iż Baronъ *Rapatel*, który w niebytności Marszałka *Clauzel*, naczelnie dowodzi w Afryce, złożyłъ *Ibrahima - Ben - Mustafę* Baszę з urzędu członka Rady Muniyपालney Algieru i Muzulmańskiego Adjunkta tamecznego Prezydenta miasta, a to за uchybienie powinności urzędu swego; podpisałъ bowiemъ wspólnie з innemi prośbę przeciwъ środkowi, prawnie przezъ wyższą władzę postanowionemu. (А. Р. С. З.)

— Xiążęta *Orleans* i *Némours* spodziewani з powrotemъ w końcu teraźniejszego miesiąca.

— Budżetъ на rokъ 1837, obejmuje wydatkówъ на 1,027

1,027 милл., доходы же на 1,012 мил. франковъ. Для уравненія одного съ другимъ, т. е. для восстановленія финансоваго равновѣсія, возвышено взаимно повинностей до 10 миліоновъ, подать съ движимостей до 2,200,000, а подать съ двѣрей и оконъ въ 1,400,000 фр., возвышеніе сіе приняла Палата Депутатовъ безъ всякихъ сопротивленій.

— Здѣсь безпрестанно говорятъ, что нынѣ, хотя непосредственно Франція будетъ принимать участіе въ Испанскихъ дѣлахъ; корпусъ Генерала *Bernelle* будетъ усилень до 11,000 чел.

— Королева Правительница издала постановленіе, касательно государственнаго долга, которое на биржѣ и вообще хорошо было принято.

— Изъ различныхъ странъ Государства получены многія донесенія о вредѣ причиненномъ бурями и дождями виноградникамъ, хлѣбу и огороднымъ деревьямъ.

— По донесеніямъ изъ Байонны отъ 16-го Іюня, главная квартира *Donъ Карлоса* была еще въ Вилла-Франкѣ. Генералъ *Bernell* сдѣлавъ смотръ отряду войска въ Валкарлосѣ, возвратился въ Нампелону. Генералъ *Evans* жалуется на *Bernelle*, что онъ не даетъ ему достаточныхъ подкрѣпленій, послѣдній напротивъ съ своей стороны дѣлаетъ *Evansу* подобныя упреки. Карлисты много покупаютъ пшеницы и Сарацискаго пшена, и платятъ за нее сколько кто требуетъ, чтобы только получить.

— Маршалъ *Клозель* оставилъ Парижъ въ сопровожденіи Г-на *Сюрри* и Генерала *Сюбервицъ*, слѣдуя чрезъ Тулонъ въ Алжиръ. Нѣсколько еще дней онъ пробудетъ въ своихъ имѣніяхъ. Въ Алжиръ намѣрены также отправиться Депутаты Гг. *Рансе* и *Релье-Дюмакъ*.

— Покойный Аббатъ *Sieyes*, въ послѣдніе годы своей жизни потерялъ рассудокъ. Говорятъ что послѣ него остались весьма важныя записки.

— Замѣчено, что со времени принятія Палатою постановленія о закрытіи игорныхъ домовъ, посетители во множествѣ туда съѣзжаются, одни для того, чтобы замѣтить, какое впечатлѣніе произвело сіе распоряженіе на содержателей, другіе желая испытать счастья въ сихъ храмахъ судьбы. (G. C.)

26-го Іюня.

Всѣ здѣшнія журналы наполнены сегодня извѣстіемъ о новомъ покушеніи на Короля. Естественно, что собранныя на скоро подробности, весьма противурѣчущи. По достовернѣйшимъ донесеніямъ, это дѣло кажется состоятъ въ слѣдующемъ:

Вчера вечеромъ въ 6 часовъ, въ то время какъ карета Короля оставила Тюлери, чтобы возвратиться въ Нёльи, одинъ молодой человекъ отъ 26 до 28 лѣтъ, вдругъ приблизился къ экипажу, положилъ ружье задѣланное въ палку на двѣрцы, и выстрѣлилъ изъ оного прямо въ Короля. Случайнымъ склоненіемъ головы, Король избѣгъ удара; пуля попада въ верхнюю часть кареты, гдѣ, потомъ и отыскана, а пробка осталась въ бакебардахъ Короля. Экипажъ въ которомъ кромѣ Короля находилась Королева и Мадамъ *Аделаида*, вдругъ наполнился густымъ дымомъ. *Людовикъ Филиппъ*, который въ ту минуту не терялъ присутствія духа, вдругъ послѣ выстрѣла нагнулся въ окно, и спросилъ на равнѣ ли кто, объявивъ громко, что онъ и его фамилія остались безъ вреда и велѣлъ продолжать путь въ Нёльи. Убийца тотчасъ былъ схваченъ и національною гвардіею, стоявшею въ замкѣ на караулѣ, отведенъ подъ стражу. При немъ найденъ книжкалъ. На вопросы о его имени и жительства, онъ сначала не хотѣлъ никакого дать отвѣта, но по странному случаю, между гвардейцами, находился одинъ ружейный мастеръ, по имени *Девисмесъ*, который тотчасъ объявилъ, что онъ убійцу узналъ, и точно помнитъ, что онъ за нѣсколько предъ сими мѣсяцевъ, продалъ ему сіе ружье; онъ тогда назывался *Анбо* и жилъ на улицѣ *Valois*. Видя, что его узнали, онъ болѣе не запарался и объявилъ, что онъ дѣйствительно такъ называется, впрочемъ промолвилъ онъ, для него все равно, знаютъ ли имя его, или нѣтъ, и что онъ ни о чемъ болѣе не сожалеетъ, какъ только о томъ, что предпріятіе его было не удачно. Президентъ *Полиціи Г. Жюмъ*, бывшій въ то самое время въ замкѣ, тотчасъ отправился къ заключенному, сдѣлавъ ему первый допросъ, и велѣлъ тотчасъ созвать всѣхъ хозяевъ домовъ на улицѣ *Valois*. Одинъ изъ нихъ узналъ въ *Анбо* того, который, за 5 или 6 предъ сими мѣсяцевъ нанималъ у него квартиру и который тогда выдавалъ себя за работника на шелковой фабрикѣ. Записавъ въ протоколъ сіе показаніе, арестанта, по повелѣнію Префекта подъ стражу кирасировъ отослалъ въ *Conciergerie*. Тамъ онъ совершенно обыскавъ. Найдено при немъ только 22 су, которые по его показанію получены за продажу книги. Послѣ сего Г-нъ *Алардъ*, Начальникъ *Полиціи*, сдѣлавъ

mil., dochody zaś podaje na 1,012 mil. franków. Ażeby więc zrównać jedno z drugim, t. j. finansową równowagę przywrócić, podwyższono podatki gruntowe o 10 mil., podatek od ruchomości o 2,200,000, a podatek od drzwi i okien o 1,400,000 franków; podwyższenie to, przyjęła Izba Deputowanych bez żadney trudności.

— Nie przestają tu mówić, że teraz, lubo bezpośrednio, Francya będzie współdziałającą w sprawie hiszpańskiej; korpus Generała *Bernelle*, będzie wzmocniony do 11,000 ludzi.

— Królowa Rejentka wydała wyrok względem długi krajowego, które znalazło na giełdzie i w ogólności bardzo dobre przyjęcie.

— Z różnych okolic kraju nadeszły liczne doniesienia o szkodach, zrządzonych przez burzę i ulewę w winnicach, zbożu i drzewach owocowych.

— Podług doniesień z Bayonny 16-go Czerwca, główna kwatery *Donъ Carlosa* była jeszcze w Villefranca. Generał *Bernell*, odbywszy przegląd linii na stanowisku *Valcarlos*, wrócił do Pampelony. Generał *Evans* użala się na niego, że nie wspiera go dostatecznie, on zaś podobne zarzuty czyni znowu tautemu. Karolisci skupują wiele pszenicy i kukurudzy, płacąc za nią, ile kto żąda, byle dostać.

— Marszałek *Clauzel* opuścił Paryż w towarzystwie Pana *Siry* i Generała *Subervic*, udając się przez Tulon do Algieru. Kilka dni tylko zabawi pierwicy w dobrach swoich. Do Algieru mają także zamiar pojechać PP. *Rancé* i *Realier-Dumas*, Deputowani.

— Zmarły *X. Sieyes*, utracił w ciągu ostatnich kilku lat, władze umysłowe. Mówią, że zostały po nim pamiętniki bardzo ważne.

— Zrobiono uwagę, że od czasu, jak Izba przyjęła postanowienie, aby domy gier publicznych zostały zamknięte, tłumami śpieszą do nich odwiedzający, jedni dla widzenia, jakie też wrażenie sprawił ten krok na przedsiębiorcach, drudzy dla probowania szczęścia w tym przybytku losu. (G. C.)

Dnia 26.

Wszystkie dzienniki tutaj są dziś napełnione doniesieniami o nowym zamachu na życie Króla Je-gomości, a zebrane z pōspiechem szczegóły, są naturalnie bardzo sprzeczne. Podług dzienników, zasługujących na największą wiarę, wypadek ten zdarzył się w sposobie następującym:

Wczora o godzinie 6-tej wieczorem, kiedy Król Jmć wyjeżdżał z pałacu Tuilleries napowrót do Neuilly, jakiś młodzieniec, mający lat 26 do 28, przystąpił śpiesznie do powozu, położył strzelbę na drzwiach powozu i wystrzelił do Króla. Monarcha przez nachylenie głowy, uniknął postrzału; kula wpadła w wyższą część powozu, gdzie ją potem znaleziono, a przyhitka zawiesiła się na faworytach Króla. Powóz, w którym, oprócz Monarchy, siedziała Królowa i Kieźna *Adelajda*, napełnił się zaraz gęstym dymem. Król ani na chwilę nie stracił przytomności umysłu; natychmiast po wystrzale spótyrzał przez okno, i spytał się: czy nie został kto ranionym; powiedział głośno, iż ani on, ani osoby z nim siedzące, nie doznały nieszczęścia, i kazał jechać daley do Neuilly. Zbrodniarz natychmiast schwytyany został przez gwardyę narodową, odbywającą służbę w zamku i zaprowadzony na houbwacht. Znaleziono przy nim sztylet. Zapytany o swoje nazwisko i mieszkanie, nie chciał z początku dać odpowiedzi, lecz szczególniejszym trafunkiem był między gwardzistami narodowemi, służbę odbywającemi, puszczarz nazwiskiem *Devismes*, który natychmiast oświadczył, iż zna mordercę, i dokładnie sobie przypomina, że przed kilkoma miesiącami sprzedał mu ową strzelbę; nazywał się wtedy *Alibeau*, i mieszkał przy ulicy *Valois*. Zbrodniarz widząc, że jest poznany, nie ociągał się dłużej z oświadczeniem, iż istotnie tak się nazywa; że nie wiele mu na tém zależy, czyli nazwisko jego jest wiadome, lub nie. Prefekt policyi, Pan *Gisquet*, będący właśnie w zamku, udał się natychmiast do więzienia, uskutecznił pierwsze badanie jego, i kazał natychmiast wezwać do siebie wszystkich posiadaczy domów przy ulicy *Valois*. Jeden z nich zeznał, iż *Alibeau* u niego przed 5-cią lub 6-cią miesiącami mieszkał, i że wtedy podał się za robotnika w fabryce towarów jedwabnych. Po zapisaniu tego oświadczenia do protokołu, zaprowadzono więźnia na rozkaz Prefekta pod straż oddziału kirasyerów do *Conciergerie*. Tam ściśle go zrewidowano. Znaleziono przy nim 22 sous, które (jak twierdził) dostał za sprzedaną książkę. Gdy potem Pan *Allard*, Naczelnik policyi bezpieczeństwa, zaczął go powtórnie badać, i włożono na niego okowy, zbliżył, prosił go o szklankę wody, i zawołał: „Jestem bardzo nieszczęśli-

ему вторично допросъ и чтобы сбить съ него спесь, надѣли на него арестантское платье; онъ поблѣднѣлъ, спросилъ стаканъ воды и вскричалъ почти неволь-но: „Какъ я несчастливъ!“ Черезъ нѣсколько минутъ пришли потомъ въ арестантскую Герцога *Деказа*, Генераль Прокуроръ *Мартенз* и Г. *Франкз-Карре* и допрашивали съ своей стороны преступника, который между тѣмъ посаженъ въ ту же комнату, гдѣ прежде жилъ *Фіески*. *Алибо* вдругъ принялъ опять прежній свой надменный видъ, и изъявилъ сожалѣніе о неудачѣ своего предпріятія. Въ часъ по полуночи, Князь *Деказ* и Г. *Мартенз*, *Франкз-Карре*, *Жике* и *Аллардз*, оставили арестантскую, давъ строжайшія повелѣнія, смотрѣть за арестантомъ.

На всѣхъ прогулкахъ, въ театрахъ, и во всѣхъ публичныхъ мѣстахъ съ необыкновенною скоростію распространилось извѣстіе о семъ покушеніи. По всюду разказывали подробности о происшествіи, которое столь легко опять могло бы нарушить спокойствіе Франціи. Особливо у Тортоны, гдѣ биржевые спекулянты обыкновенно собираются вечеромъ, такое было стеченіе, что обширныя залы не вмѣщали посѣтителей и множество любопытныхъ должно было остаться на улицѣ. О дѣлахъ не было никакого разговора, но только старались развѣдать о самыхъ малѣйшихъ и незначущихъ подробностяхъ сего новаго покушенія. Распространяли уже слухъ, будто бы Король къ своимъ сыновьямъ, Герцогамъ *Орлеанскому* и *Немурскому*, послалъ повелѣніе, немедленно возвратиться во Францію.

По выходѣ изъ арестантской слѣдственнаго Судьи, *Алибо* тотчасъ заснулъ крѣпкимъ сномъ, отъ коего онъ пробудился не прежде, какъ сегодня поутру въ 8 часовъ; тотчасъ требовалъ завтрака, нисколько не кажетъ заботы о своемъ положеніи. О прежней его жизни, извѣстно слѣдующее: *Алибо* родился въ Нимесѣ въ 1810 году, гдѣ отецъ, жительствующій нынѣ въ Нарбоннѣ, работаетъ на фабрикѣ. Въ 1829 году, *Алибо* вступилъ волонтеромъ въ военную службу, а потомъ выпущенъ унтерофицеромъ 15 полка; онъ не безъ воспитанія, а его поведеніе не подало начальникамъ его никакого повода къ жалобамъ на него. Кажется, что онъ никогда не былъ членомъ какого либо тайнаго общества, однако его знакомые почитали его закоренѣлымъ республиканцемъ. Въ квартирѣ его найдено небольшое количество пороха, нѣсколько патроновъ и 4 пули, по мѣрѣ его ружья, одну Испанскую грамматику и двѣ Французскія, 2-ю часть *Мугениковз* Г-на *Шатобріана*, сочиненіе о *духѣ и правахъ*, и часть твореній Г-на *Ст. Жюста*, одну рубашку, сюртукъ, а денегъ не было. Онъ по новой модѣ носилъ большія бакенбарды вокругъ лица, и былъ чисто и прилично одѣтъ; но бѣлье его было весьма неопрятно; ружье, изъ коего онъ выстрѣлилъ, есть оружіе совершеннѣе новаго изобрѣтенія въ видѣ палки, и такъ устроено, что стрѣляетъ, когда потянуть за снурокъ, на которомъ она носится. На вопросъ, что онъ хотѣлъ дѣлать кинжаломъ при немъ найденнымъ, онъ отвѣчалъ, что онъ намѣренъ былъ онымъ себя умертвить, что и дѣйствительно пытался сдѣлать, когда его схватили. По показанію его хозяина, онъ велъ весьма правильный образъ жизни и не помнитъ, чтобы кто-либо бывалъ у него, и старался увѣрить, что не имѣетъ никакихъ соучастниковъ, присовокупивъ, что въ сей вѣкъ эгоизма, онъ ненашелъ бы никого, который бы понялъ его дѣло и мысль. Узнали, что *Алибо* вчера по полудни съ 4 часовъ находилъ уже близъ замка, и заводилъ съ нѣсколькими гвардейцами разговоры о маловажныхъ предметахъ. Наружность его не возбуждала никакого подозрѣнія, и никто не обращалъ вниманія на палку, которую онъ держалъ въ рукѣ.

— *Journal des Débats* сообщаетъ: „Неустранимость и присутствіе духа Е. В-ва Короля, и въ семь случаевъ заслуживали большое удивленіе. Когда Е. В-во вдругъ по учиненномъ покушеніи убійцы, былъ успокоенъ отвѣтомъ увѣренія, что никто изъ свиты его не раненъ, онъ продолжалъ свой путь въ *Нелли*. Можно себя представить ужасъ, скорбь, а потомъ радость Королевы и Принцессы *Аделаиды*, когда они урѣли Короля невредимымъ. Въ *Нелли* прибылъ Король съ обыкновенною свитою, и никто изъ окружающихъ его нечаялъ, чтобы онъ находился въ ужасной опасности, которой онъ избѣгнулъ. Король и Королева Бельгійскіе, а также молодые Принцы и Принцессы, незнавшіе ни о чемъ, встрѣтили прибывшихъ съ беззаботною радостію. Король улыбаясь подошелъ къ нимъ и сказалъ: „Мои дѣти, прежде всего увѣрьтесь, что я совершенно здравствую, и потомъ знайте, что въ меня выстрѣлили.“ Слезы Королевы и Принцессы *Аделаиды* высказали послѣднее. Какъ прискорбно для сей Королевской фами-

вы.“ Въ kilka минутъ потѣмъ *Хиѣзе Decazes*, Generalny Prokurator *Martin* и Pan *Franck-Carré*, przybyli do Conciergérie, i ze swojej strony badali więźnia, którego tymczasowie umieszczono w izbie, gdzie siedział *Fieschi*. *Alibeu* ponowił oświadczenie żalu, iż zamiast jego nie udał się. Dopiero o godzinie 1-szej po północy, *Хиѣзе Decazes*, oraz Panowie: *Martin*, *Franck-Carré*, *Gisquet* i *Allard*, oddalili się z Conciergérie, wydawszy najsurowsze rozkazy, aby strzeżono więźnia.

Na wszystkich przechadzках, w teatrach, i we wszystkich miejscach publicznych, rozszła się z nadzwyczajną szybkością wiadomość o tym zamachu. Wszędzie opowiadano szczegóły o wypadku, który tak łatwo mogłoby znowu nadwergnąć spokojność Francji. Szczególniej w Tortoni, gdzie spekulanci giełdowi zwykle się wieczorem zgromadzają, natłok był tak wielki, iż przybywający nie mogli się pomieścić w obszer-nych salach i wielu ciekawych musiało stać na ulicy. Nie mówiono o interesach, lecz najsurokliwiej dowiadywano się o najdrobniejszych szczegółach tego zamachu. Głoszono już, że Król Jmć posłał synom swoim, *Хиѣзетом Orleans* i *Némours* rozkaz, aby niezwłocznie wrócili do Francji.

Gdy Sędzia wyznaczony do instrukcyi sprawy oddał się z Conciergérie, natychmiast *Alibeu* mocno zasnął, i dopiero dziś rano o godzinie 8-mej obudził się; żądał zaraz śniadania, i nie zdawał się bynajmniej być skłopotanym o swój stan. O dawniejszym życiu jego powzięto następującą wiadomość: *Alibeu* urodził się roku 1810 w Nimes, gdzie oyciec jego, mieszkający teraz w Narbonne, pracował w pewnej fabryce. W roku 1829 wszedł *Alibeu* do służby wojskowej jako ochotnik, a potem otrzymał dymissyę, jako podoficer 15-go półku; nie jest bez edukacyi, a postępowanie jego nigdy nie dało przełożonym jego powodu do uskarżania się. Zdaje się, iż nigdy nie był członkiem tajnego towarzystwa; ci jednak, którzy go znali, pocztywali go za zapalonego republikana. W mieszkaniu jego znaleziono małą ilość prochu i 4 kule, stosowne do jego strzelby, grammatykę Hiszpańską, 2 grammatyki Francuzkie, 2-gą część *Męczenników* Pana *Chateaubriand*, rozprawę o *duchu i obyczajach*, i część dzieł Pana *St. Just*, jedną koszulę, surdut, a pieniędzy nic. Nosi podług nowej mody wielkie faworyty naokoło twarzy, i był dość przystojnie ubrany, ale bielizna była bardzo brudna. Strzelba, z której strzelił, jest nowego wynalazku, w kształcie laski, i tak urządzona, iż wystrzela za pociągnięciem wstążki, na której się nosi. Zapytany, co chciał uczynić ze sztyletem, który miał przy sobie, odpowiedział, iż zamyslał sam sobie życie odebrać, czego też w chwili aresztowania próbował, lecz doznał przeszkody od gwardzistów narodowych. Podług zeznania właściciela domu, w którym mieszkał, prowadził życie bardzo regularne, i nie przyjmował odwiedzin. Oświadczył najsurozniej, iż nie ma żadnych współników, dodając, iż w tym wieku egoizmu nie znalazłby nikogo, z kimby się porozumiał względem swego zamysłu. Dowiedziano się, iż *Alibeu* wczora od godziny 4-tej po południu znajdował się już w bliskości zamku, i z kilku gwardzistami narodowymi rozmawiał o rzeczach mało znaczących. Postawa jego nie zdawała się wzbudzać żadnego podejrzenia, i nikt nie zwracał uwagi na laskę, którą miał w ręku.

— *Journal des Débats* pisze: „Odwaga i przytomność umysłu Króla Jmci były i tą razą godne podziwienia w najwyższym stopniu. Gdy Monarcha, zaraz po uczynionym zamachu, otrzymał zaspokajające zapewnienie, iż nikt z towarzyszących mu nie został ranionym, udał się w dalszą drogę do Neuilly. Można sobie wystawić przestрах, smutek, a potem radość Królowey i *Хиѣзны Adelaidy*, gdy uyrzali Monarchę ocalonego. Król przybył do Neuilly ze zwykłym orszakami, i ście nie oznaczało okropnego niebezpieczeństwa, którego uniknął. Król i Królowa Belgów, tudzież młodzi *Хиѣзета* i *Хиѣзniczki*, nie wiedząc o niczem, przyjęli przybywających z widoczną wesółością. Król z uśmiechem postąpił ku nim, i rzekł: „Moje dzieci, przedewszystkiem przekonajcie się, iż jestem zdrów zupełnie, a potem dowiedźcie się, że do mnie strzelono.“ *Лзы* Królowey i *Хиѣзны Adelaidy* powiedziały resztę. Jakże boleśnem jest dla tej Rodziny Królewskiej, byż tak często zagrożoną w używaniu spokojności, przez to tylko, że wrogowie Francji nie mogą patrzeć spokojnie, ani

ли, что внутренний мир ея столь часто былъ угрожаемъ опасностями, оттого только, что враги (Франціи) не могутъ спокойно смотреть ни на добродетели ея, ни на домашнее счастье, ни на громко произнесенную привязанность къ ней государства. Между тѣмъ извѣстіе о семъ покушеніи распространилось въ Парижъ, и толпы стремились въ Нелли, для поздравленія Короля. Весь вечеръ дворцовыя залы были наполнены Перами, Депутатами, Высшими и Низшими Чиновниками, заграничными Посланиками и Офицерами разныхъ степеней, и каждый могъ увѣриться въ непоколебимую веселость Короля, среди опасеній, вокругъ его повторившихся. Ночью предсѣдательствовалъ Король въ Министерскомъ Совѣтѣ, въ которомъ определено, дѣло о покушеніи 25 Юни въ будущій Поведѣльникъ передать въ Судъ Палаты Перовъ. Сегодня въ 3 часа по полудни, Король будетъ принимать Палату Перовъ и Палату Депутатовъ, которыя вмѣстѣ отправятся къ Его Величеству.

Полагаютъ, что повелѣніе по коему производство новаго процесса возложено на Палату Перовъ, будетъ объявлено въ завтрашнемъ Монитерѣ. (A.P.S.Z.)

— Палата Депутатовъ. Продолженіе разсужденія о бюджетѣ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ. „Одинъ изъ моихъ почтенныхъ товарищей (Г-нъ Сень-Маркъ-Жирарденъ), продолжалъ Герцогу Фицъ-Джемсъ, произнесъ, въ началѣ нынѣшняго засѣданія Палаты, блистательную рѣчь о могуществѣ Россіи на Востоку; въ тоже время, одинъ изъ нашихъ журналовъ, славившій приверженнымъ къ мнѣніямъ Правительства (*Journal des Débats*), печаталъ статьи, наиславныя въ томъ же духѣ: мнѣ казалось, что въ Палатѣ Депутатовъ раздастся эхо Англійскаго Парламента. Ораторъ сказалъ, что если Россія завладѣетъ Константинополемъ, то погибнетъ вся образованность Европы; во-первыхъ, не думаю, чтобы Россія намѣревалась идти на Константинополь. Причины тому заключаются въ следующемъ: послѣ побѣды Балканскихъ, Россія, еслибы того хотѣла, могла бы завладѣть Константинополемъ, но она предпочла быть покровительницею Турціи, а не владѣть ею, отнюдь не отъ страха, внушеннаго ей Европою. Если уже самъ Наполеонъ не имѣлъ успѣха въ войнѣ съ Россіею, то она конечно можетъ почитаться крѣпостью непобѣдимую. Нашъ почтенный товарищъ хочетъ, чтобы съ Турціею сдѣлали то же, что и съ Анконою; совѣтую Г. Министру Иностранныхъ Дѣлъ написать объ этомъ предметѣ ноту Англійскому Кабинету; онъ увидитъ, какой она будетъ имѣть успѣхъ. Теперь взглянемъ на вопросъ съ другой стороны. Здѣсь, Мм. Гг., согласитесь въ истинѣ того, что я имѣлъ честь вамъ сказать въ началѣ, и сознайтесь съ какимъ искусствомъ Англичане умѣютъ льстить нашимъ нынѣшнимъ помысламъ, и взывать къ нашимъ великодушнымъ чувствамъ, когда хотятъ увлечь насъ къ содѣйствію въ ихъ пользу. Англичане видѣли, какое участіе принимали во Франціи въ вопросѣ о дѣлахъ Польши, и они начали проливать лицемерныя слезы на счетъ судьбы сей страны. Кого можно увѣрить, будто Англичане (говоря о націи, а не о частныхъ лицахъ) принимали искреннее участіе въ судьбѣ Польши? Одинъ изъ моихъ почтенныхъ товарищей, тотъ же Г. Сень-Маркъ-Жирарденъ, выразился самымъ неприличнымъ образомъ о томъ, какъ мы должны дѣйствовать въ тѣхъ странахъ. Между прочимъ, онъ изложилъ желаніе, чтобы въ Варшавѣ воздвиглась политическая кафедра, съ которой бы распространялось образованіе по всей, такъ называемой, націи Банкировъ и Казаковъ. Какой великодушный планъ! Но подумайте же, что тогда нельзя будетъ помышлять объ утвержденіи тамъ законнаго Правительства. Я изучилъ въ точности духъ Польской революціи: онъ былъ чисто республиканскій. И вы, люди государственные, называя республиканцевъ людьми, питающимися беспорядкомъ и безначаліемъ, хотѣли основать въ Польшѣ республиканское ученіе! Вы хотите распространить образованіе на Сѣверѣ, вмѣстѣ съ правилами беспорядка и безначалія. Не постигаю васъ. Неужели вы думаете, что Австрія и Пруссія позволятъ вамъ спокойно растравлять эту рану, которая воспаленіемъ своимъ угрожаетъ имъ столько же, какъ и сѣвернымъ ихъ союзникамъ? И такъ, желанія нашего почтеннаго товарища (Г-на Сень-Маркъ-Жирардена) ограничиваются войною, одною войною! Войною одною противъ трѣхъ! А мы не знаемъ; какимъ образомъ покрыть наши издержки доходами! Не забывайте, Мм. Гг., что война начнется въ Саррауи, гдѣ, по стараніямъ Англій, за двадцать лѣтъ предъ симъ, стада на часы Пруссія, въ одномъ переходѣ отъ Меца, для наблюденія за Франціею! Нѣтъ, Мм. Гг., не ожидайте ничего отъ Англій, которая всегда помыш-

на ея чюты, ни на счастье домове, ни на выразіе ошвидекою прыхылноѣ ку нией Паństwa. Tymczasem wiadomość o tym zamachu rozeszła się w Paryżu, i tłumem śpieszono do Neuilly, celem powinszowania Królowi, iż uszedł niebezpieczeństwa. Przez cały wieczor sale zamkowe były napełnione Parami, Deputowanemi, wyższemi i niższemi urzędnikami, Posłami zagranicznymi i oficerami wszelkiego stopnia, a każdy mógł się przekonać o niezmienney wesołości Króla wśród obawy, którą około niego okazywano. Jeszcze w nocy przewodniczył Monarcha w Radzie Ministrów, na której postanowiono sprawę o zamach d. 25 Czerwca odesłać w przyszły poniedziałek do Sądu Izby Parów. Dziś o godzinie 3-ey po południu Król Jmć przyjmie obydwie Izby, to jest: Parów i Deputowanych, które w całym swym składzie udadzą się do Monarchy.

— Mniemają, iż postanowienie, polecające Izbie Parów, aby się zajęła tą nową sprawą, będzie ogłoszone w jutrzejszym Monitorze. (A.P.S.Z.)

— Izba Deputowanych. Dalszy ciąg rozpraw o budżecie Ministerjum Stosunków Zewnętrznych. „Jeden z szanownych moich kolegów (P. Saint Marc Girardin), mówił daley Xiążę Fitz James, miał na początku terazniejszego posiedzenia Izby, piękną mowę o potędze Rossyi na Wschodzie; w tymże czasie, jeden z naszych dzienników, znajomy jako stronnik opinii Rządu (*Journal des Débats*), umieszczał artykuły, w tymże duchu pisane: zdawało mi się, że w Izbie Deputowanych odbija się echo Angielskiego Parlamentu. Mówca wyrzekł, iż jeżeli Rossya zawładnie Konstantynopolem, wówczas zginie cała cywilizacya Europy; — naprzód, nie sądzę, a żeby Rossya miała zamiar iść na Konstantynopol. Przyczyny tego zawierają się w tém, co następuje: po zwycięztwach Bałkańskich, gdyby tego Rossya żądała, mogłaby zawładnąć Konstantynopolem; lecz ona postanowiła być opiekunką Turcyi, ale nie władać nią; i zapewne nie z bojaźni, wmaiwianey jej przez Europę. Jeżeli i sam Napoleon nie doznał powodzenia w wojnie z Rossyą, już tém samém może ona siebie uważać za twierdzę niedobytą. Chce nasz szanowny kolega, a żeby z Turcyą uczyniono to samo, co z Ankoną: radzę P. Ministrowi Stosunków Zewnętrznych podać w tej rzeczy notę Angielskiemu Gabinetowi; a uyrzy jaki będzie miała skutek. Teraz spórzrzyjmy na zapytanie z innej strony. Tu, Mm. PP. zgodzicie się na tę prawdę, o której miałem honor powiedzieć na początku, i przyznajcie z jaką zręcznością Anglicy umieją pochlebiać terazniejszym naszym pomysłom, i odzywać się do naszych wspaniałomyślnych uczuć, kiedy chcą nas wciągnąć do działania dla ich dobra. Anglicy widzieli, jaki udział przyyomowano we Francyi względem zapytania o sprawach Polski, i sami poczeli wylewać lzy obfudne nad losami tego kraju. Kogoż można przekonać, gdyby Anglicy (mówię o narodzie, a nie o prywatnych osobach) przyyomowali szczery udział w losie Polski? Jeden z szanownych moich towarzysów (tenże Saint-Marc-Girardin) wyraził się w nayniestosowniejszy sposob o tém, jak powinności działać w tych krajach. Między innymi, oświadczył on życzenie, a żeby w Warszawie wzniosta się polityczna katedra, z którejby rozprzeżtrzeniała się cywilizacya, po całym tak nazywanym, narodzie Baszkirów i Kozaków. Jakiż plan wspaniały! Ale też zastanowicie się, że wówczas niemożna będzie pomysłić o ustaleniu tam prawnego Rządu. Zbadałem w zupełności duch Polskiej rewolucyi: był on czysto republikański. I wy, Politycy, nazywając republikanami ludźmi, karmiącemi się nieporządkiem i bezrządem, chcieliście zaszcześcić w Polsce republikańską naukę. Chcecie rozprzeżtrzenie cywilizacyą na Północy, razem z prawidłami nieporządku i bezrządu. Nie poymuję WPPanów. Czyż myślicie, że Austria i Prussy pozwolą wam spokojnie rozjątrzać tę ranę, która przez swoje rozognienie, zagraża im tyleż, co i północnym ich sprzymierzeńcom? A tak, życzenia szanownego naszego Kolegi (Pana Saint-Marc-Girardin), kończą się na wojnie, na samey wojnie! na wojnie jednego przeciwko trzem! A my nie wiemy, jakim sposobem opędzić z naszych dochodów wydatki! Nie zapominajcie, MMPP. że woyna rozpocznie się w Sarrelouis, gdzie za staraniem Anglii, przed dwódziesiąt laty, zajęty straż Prussy, o jeden marsz od Metz, dla uważania Francyi! Nie, MMPP., nieoczekujcie niczego od Anglii, która zawsze myślała nad tém, jakby oszukać Francyą, albo uczynić z niej ofiarę dla swego interesu. Druga przyczyna pobudza Anglią do wciągania Francyą w wojnę. Niemiecki celny system dla niej jest zgubą. System ten, trzeba wyznać, wymierzony jest i przeciw nam. Ale skoro przestaniemy wzbudzać w Niemczech nieufność ku nam,

платя, какъ бы обмануть Францію, или пожертвовать ею въ свою пользу! — Другая причина побуждаетъ Англію вовлечь Францію въ войну. Германская таможенная система для нее пагубна. Система эта, должно сказать, направлена и противъ насъ. Но коль скоро мы перестанемъ внушать Германіи недоверчивость къ намъ, Прусская таможенная линия не будетъ существовать для издѣлій нашихъ фабрикъ; система эта сдѣлается столь же выгодною для Франціи, сколь она вредна ей нынѣ. Но чтобы усилить въ стараніи нашемъ внушить Европѣ необходимую намъ доверенность, должно исполнить некоторыя неизбѣжныя условія; особенно должно дѣйствовать чисто-сердечно, и искренно желать другимъ того, чего желаемъ себѣ. Должно стараться согласовать свои дѣйствія со словами. Если желаете мира, если чувствуете необходимость мира, не должно ежедневно укрѣплять узы, соединяющія васъ съ единственною державою, находящею выгоды въ войнѣ. Рѣчью Г-на Фицъ-Джемса, произнесенною въ началѣ разсужденій, было кончено засѣданіе 31-го Мая.

При открытіи слѣдующаго засѣданія, Президентъ Совѣта и Министръ Иностранныхъ Дѣлъ взошелъ на кафедру, чтобы отвѣчать на рѣчь Герцога Фицъ-Джемса, и предупредить вопросы, которые могли быть сдѣланы другими ораторами. Въ пространномъ вступленіи къ своей рѣчи, Г. Тьеръ изложилъ сначала правило, на которомъ постоянно была основана система политики Французскаго Правительства, въ продолженіе шести послѣднихъ лѣтъ. Правило это заключается въ сохраненіи мира. Союзы, заключенные ею, имѣли цѣлю сохранить Правительство, учрежденное миромъ, упрочить величіе Франціи миромъ, и довершить, миромъ же, спокойное располстраненіе сего величія. Эта мысль привела къ союзу съ Англіею, въ которомъ невозможно видѣть войны. Доказавъ примѣрами, заимствованными изъ Исторіи, что между народами не существуетъ ни естественныхъ союзовъ, ни естественной неприязни, но что они перемѣняютъ свои союзы, смотря по выгодамъ, Министръ старался доказать, что во всѣхъ вышнихъ политическихъ вопросахъ нашего времени, Французское Правительство находило выгоды Франціи совершенно согласными съ выгодами Англіи. Такимъ образомъ, въ дѣлахъ Бельгіи, отдѣленіе коей отъ Голландіи, совершенное безъ побужденій къ тому со стороны Франціи, принесло несомнѣнныя выгоды сей послѣдней державѣ, — политика Англіи согласовалась съ Французскою; то же самое находимъ въ дѣлахъ Пирнейскаго Полуострова, гдѣ политикою Франціи было всегда, какъ и нынѣ, согласовать свои выгоды съ выгодами Испаніи. При семъ случаѣ, Министръ оправдывался въ упрекахъ, дѣлаемыхъ Французскому Правительству въ томъ, будто оно одобряетъ злодѣянія, совершаемыя въ той странѣ. „Тьеръ, присовокупилъ онъ, спрашиваетъ вы меня, что намъ прійдется дѣлать, если изъ Кортезовъ составится республика? И, съ своей стороны, скажу вамъ, что полагаюсь на духъ нашего вѣка, и духъ сей проникъ за Пирнейскія Горы; надѣюсь, что Испанская нація увидѣла грозящую ей пропасть вблизи, и отступила отъ нее; надѣюсь, что она не дойдетъ до ужасовъ, которые вы ей предвѣщаете, и если, по несчастію, такія бѣдствія падутъ и на нее, мы конечно не перестанемъ участвовать живѣйшаго участія въ судьбѣ этого великодушнаго народа; но знайте, что Франція не будетъ, ни въ какой странѣ, подкрѣплять ужасовъ эшафота. Касательно Востока, чего старается достигнуть не только Франція или Англія, но и весь міръ? Чтобы столкновеніе не причинило нарушенія всеобщаго спокойствія въ мірѣ. Вся Европа нечего только объ одномъ, чтобы Оттоманская Имперія не послужила къ увеличенію владычій какого бы то ни было другаго государства. Желаніе сіе столь естественно, что его можно высказать съ этой кафедры. Ни Франція, ни Англія, ни какая либо другая нація Европы, конечно, не согласится на измѣненіе политическаго равновѣсія на Востока. Мы и здѣсь нашли Англію согласною съ нами въ томъ, что должно сохранять существующія государства, и не позволять, чтобы высокочамре вассала, въ сношеніяхъ съ своимъ властителемъ, и властителя, въ отношеніи къ вассалу, подало поводъ къ столкновеніямъ, могущимъ нарушить спокойствіе на Востока, а въ слѣдствіе того, и спокойствіе на Западѣ. Въ этомъ заключается выгоды, не только Франціи и Англіи, но и всего Свѣта, ибо должно знать, что вопросамъ о Востока управляетъ желаніе всего Свѣта — сохранить миръ. Вся знаютъ, что отъ прикосновенія къ дѣламъ Востока, произойдетъ всеобщій переломъ. Востокъ охраняемъ всеобщимъ желаніемъ мира, желаніемъ весьма существеннымъ. Здѣсь мы опять находимъ Англію, соединяющею свой флагъ съ нашими, чтобы вос-

Пруска цѣна лия не бѣдѣе истина для вырбѣвъ нашихъ фабрикъ; system ten stanie się tyle pożytecznym dla Francji, ile teraz dla niej jest szkodliwym. — Lecz, żeby osiągnąć skutek w naszym usiłowaniu natchnienia Europy konieczna potrzebne w nas ufnosci, trzeba wypełnić niezbędne warunki; nadewszystko trzeba działać otwarcie, i szczerze życzyć tego drugiem, czego sobie życzymy. Trzeba starać się, żeby zgadzać swoje czynności ze słowami. Jeżeli żądasz pokoju, jeżeli czujesz potrzebę pokoju, nie trzeba co dzień wzmacniać więzów, łączących was z jedynym Mocarstwem, znajdującem korzyści w wojnie.“ Mową P. Fitz James, miarą na początku rozpraw, zakończone zostało posiedzenie 31 go Maja.

Przy otwarciu następnego posiedzenia, Prezydent Rady i Minister stosunków zewnętrzych wszedł na mównicę, żeby odpowiedzieć na mowę Xięcia Fitz-James, i zapobiedz zarzutom, które mogły być użyzione przez innych mówców. W obszernym wstępie do swej mowy, P. Thiers wyłożył najprzód zasady, na które stale osnowane było systema Polityki Rządu Francuzkiego, w przeciągu sześciu lat ostatnich. Zasada ta ma na celu utrzymanie pokoju. Traktaty, przez nią zawarte, miały na celu zachowanie Rządu, przez pokoy ustanowionego, utrwalic wielkość Francji przez pokoy i uzupełnić, także przez pokoy, spokojne rozprzestrzenienie tej wielkości. Myśl ta przewodniczyła do zawarcia przynierza z Anglią, w którym nie można przewidywać wojny. Dowiodłszy przykładami, czerpanymi z Historji, że między narodami nie ma ani wrodzonych sprzymierzeń, ani wrodzonej nienawiści, lecz że odwołują się swe związki, podług interesów, Minister starał się przekonać, iż we wszystkich wyższych politycznych zagadnieniach naszego czasu, Rząd Francuzki znajdował korzyści Francji zupełnia zgodnemi z korzyściami Anglii. Takim sposobem w sprawach Belgii, które oddzielenie się od Holandji, dokonane bez pobudek ze strony Francji, przyniosło widoczna korzyści temu ostatniemu Mocarstwu, — Polityka Anglii zgadzała się z Polityką Francji; toż samo znajdujemy w sprawach półwyspu Pirenejskiego, gdzie Polityką Francji było zawsze, jak i teraz, zgadzać swoje korzyści z korzyściami Hiszpanii. Przy tej okoliczności, Minister usprawiedliwia się z zarzutów, czynionych Rządowi Francuzkiemu w tém, jakoby on pochwala bezprawia popełnione w tym kraju. „Teraz dodał P. Thiers, zapytacie mnie WPP. co nam wypadnie robić, jeżeli z Kortezow zrobi się Rzeczpospolita? Ja, z mojej strony, powiem W WPanom, że polegamy na duchu naszego wieku, a duch ten dostał się za Pirenejskie góry; spodziewam się, że naród Hiszpański dość zbliża uyrzał grożącą sobie przepaść, i wyrzekł się jej; spodziewam się, że tam nie dojdzie do okropności, które mu rozucicie, i jeżeli, dla niepowodzeń, na kraj ten padną jakie klęski, my nieomylnie nie przestaniemy przyznawać najwyższego udziału w losie tego wspaniałomyślnego narodu; lecz widzicie, że Francja niebędzie w żadnym kraju, wspierać okropności śmiertelnego rusztowania. Względem zaś Wschodu, co stara się osiągnąć nie tylko Francja lub Anglia, lecz i świat cały? Ażeby starcie się nie przyczyniło naruszenia powszechnego w świecie pokoju. Cała Europa troszczy się tylko o jednem, ażeby Państwo Otomańskie nie stało się rozszerzeniem granic, jakiegokolwiek innego Państwa. To życzenie tak jest naturalne, że je można wymówić z tej mównicy. Ani Francja, ani Anglia, ani żaden inny naród Europy, niezgodzi się bezwzględnie na odmiennie polityczny równowagi na Wschodzie. I tu zaależliśmy Anglią zgodną z nami w tém, że trzeba utrzymywać Państwa istniejące; nie dozwałać, ażeby pucha holdownika, w stosunkach z swoim władzcą, i władzcy, w stosunkach ku swemu holdownikowi, nie stała się powodem do nieporozumień, mogących zakłócić pokoy Wschodu, a skutkiem tego, i spokojność na Zachodzie. W tém zawierają się interesa, nie tylko Francji i Anglii, ale i całego świata; trzeba bowiem wiedzieć, że zapytaniem o Wschodzie rządzi życzenie całego świata — utrzymać pokoy. Wiedzą wszyscy, że od dotknięcia się spraw Wschodu, powszechna wypuknie odmiana. Wschod strzeżony jest poważachnóm życzeniem pokoju, życzeniem bardzo naturalnem. Tu znowu znajdujemy Anglią, łączącą swoje baidere z naszą, ażeby przeszkadzać nieporozumieniom, i zachować nienaruszoną terażniejszego położenia Mocarstw na Wschodzie, od którego

препятствовать столкновеньямъ, и сохранить нена-
рушимость нынѣшняго положенія Державъ на Восто-
къ, отъ котораго зависитъ ненарушимость положенія
Державъ на Западъ. (Окончаніе впереди.)

Страсбургъ, 7-го Іюня.

Предсѣдательствующій Кантонъ уведомилъ на-
ше Правительство, чтобы строго наблюдать въсѣхъ
путешественниковъ, прибывающихъ изъ Швейцаріи,
ибо по изслѣдованіямъ оказалось, что политическіе
выходцы, не только дѣлали заговоры противу Герман-
скихъ Державъ, но соединяясь съ пропагандистами, при-
бывающими во Францію, намѣревались испытать
счастіа и во Франціи. Баденское Правительство, со
времени послѣднихъ происшествій, усугубило мѣры
осторожности, касательно путешественниковъ, изъ
Швейцаріи прибывающихъ въ Великое Княжество.
(G. C.)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 21-го Іюня.

Въ Субботу былъ большой парадъ Гвардейскихъ
войскъ въ память битвы при Ватерлоо. Принцъ *О-*
ранскій здѣсь также присутствовалъ и вечеромъ былъ
приглашенъ вмѣстѣ съ Королемъ и многими Офи-
церами, участвовавшими въ битвѣ, на великолѣпное
торжество къ Герцогу *Веллингтону*.

— Соглашеніе Англій съ Франціею о почтовомъ
управленіи напечатано во вчерашнемъ номерѣ газе-
ты *Times*.

— Слышно, что Г. *Чорчилъ* до сихъ поръ былъ
корреспондентомъ газеты *Morning-Chronicle* въ Кон-
стантинополь.

— По извѣстіямъ изъ Рио-Жанейро юный Импера-
торъ 11-го Марта получилъ изъ рукъ Императорско-
Австрійскаго Повѣреннаго Барона *Дезера* знаки ор-
дена *Св. Стефана* и отъ Испанскаго Посла Г. *Дела-*
вали Ринкона знаки ордена *Золотого руна*. (A.P.S.Z.)
24-го Іюня.

Волненіе умовъ между Ирландцами, достигло
высочайшей степени; вездѣ происходятъ новыя со-
бранія въ пользу Министерскаго билля, касательно
преобразованія городскихъ сословій.

— Испанскихъ ассигнацій вездѣ ищутъ, и цѣна
ихъ увеличивается по поводу благоприятныхъ из-
вѣстій о положеніи Министерства *Истуриса* и фи-
нансовыхъ средствъ имъ предпринятыхъ. Говорятъ
даже о предположеніи удалить изъ Испаніи *Донъ-*
Карлоса, для окончанія междоусобной войны.

— Признаніе независимости Южныхъ Американ-
скихъ Штатовъ, не могло придти въ исполненіе во
время Министерства *Мендизабала*, который слыш-
комъ много требовалъ денегъ. Министерствомъ Г-на *И-*
стуриса оказалось нѣсколько благосклоннѣе, и призна-
ніе независимости Южныхъ Американскихъ Шта-
товъ, уже послѣдовало официально. Дѣйствіе сѣе
приписываютъ вліянію Г-на *Реневаля*, Французскаго
Посланника, болѣе всѣхъ содѣйствовавшаго къ избра-
нію Г-на *Истуриса*.

— Вчера рѣшено дѣло Лорда *Мельбуерна* съ Г-мъ
Нортономъ, который упрекалъ перваго въ непосво-
лительныхъ связяхъ съ его женою, и требовалъ
10,000 фун. стер. за безчестіе. Со стороны Г-на *Нор-*
тона былъ защитителемъ Сиръ *Вилліамъ Фоллетъ*,
бывшій Генераль-Прокуроръ во время Министер-
ства Г-на *Пилля*, со стороны Лорда, нынѣшній Ге-
нераль-Прокуроръ Сиръ *Джонъ Кампбелъ*. По недо-
статку доказательствъ, судъ присяжныхъ призналъ
Лорда *Мельбуерна* невиннымъ.

— Здѣшнія газеты содержатъ слѣдующую ноту, по-
данную 10-го Мая Лордомъ *Понсонби* изъ *Терапіи*,
Турецкому Министру Иностранныхъ Дѣлъ: „Ниже-
подписавшійся чрезвычайный Посолъ и Полномоч-
ный Министръ Е. В-ва Короля Великобританскаго,
имѣетъ честь уведомить Министра Иностранныхъ
Дѣлъ, для донесенія Высокой Портѣ, что какъ Е.
Превос. *Акифъ-Эффенди* нарушилъ права Англійскаго
подданнаго, дарованнаго Султанами славной памя-
ти, и особенно уважаемыхъ царствующимъ нынѣ Им-
ператоромъ, для пользы его подданныхъ; то подпи-
савшійся почитаетъ для себя долгомъ объявить Вы-
сокой Портѣ, что впредь nebude имѣть официаль-
ныхъ связей съ *Акифъ-Эффенди* и съ почтеніемъ
представляетъ Высокой Портѣ, а именно самому Сул-
тану справедливую свою жалобу на Министра, кото-
рый осмѣлился преступить законы своего Монар-
ха и оскорбить Англійскій народъ.“

— Всеобщее вниманіе обращено здѣсь на объявленіе
Г-на *О'Коннелла*, такъ, что 30-го ч. с. м., въ Ниж-
немъ Парламентѣ сдѣлано слѣдующее предложеніе:

„Назначить комиссію для разсмотрѣнія и пред-
ставленія рапорта, ненастойтъ ли потребность, для
блага государства, преобразовать Верхній Парла-
ментъ, распространеніемъ правилъ представленія въ
званіяхъ Перовъ и измѣненіемъ условій, отъ коихъ
зависитъ право выборовъ, а также измѣнить способъ
самыхъ выборовъ.“ (D. P.)

залежы ненарушенію положепія Монархъ на Западѣ.
(Dokończenie nastąpi.)

Страсбургъ, 7-го Сzerwca.

Кантонъ Презыдуячы завидомилъ Рząd nasz, аже-
бы не zaniedbywano mieć na ścisłej uwadze wszyst-
kich podróжных, ze Szwajcaryi przybywających, prze-
konano się albowiem z dochodzeń przedsiębranych, że
wychodzący polityczni, nie tylko przeciwko krajom Nie-
mieckim knuli śpiski, ale w połączeniu z propagandis-
tami, we Francyi bawiacemi, chcieli i we Francyi szczę-
ścia spróbować. Rząd Badeński zaostrzył od czasu o-
statnich wypadków, środki ostrożności względem po-
dróжных ze Szwajcaryi do Wielkiego Księstwa przyby-
wających. (G. C.)

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондонъ, дня 21 Сzerwca.

W sobotę była wielka parada wojsk gwardyi,
w rocznicę bitwy pod Waterloo. Xiążę *Oranii* był
także tu obecny, a wieczorem razem z Królem i wielu
Oficerami, którzy mieli udział w bitwie pod Waterloo,
zaproszony był na wspólną ucztę do Xięcia *Wellingtona*.

— Układ Anglii z Francją względem zarządu pocz-
towego, wydrukowany został we wczorajszym N. ga-
zety *Times*.

— Zapewniają, iż Pan *Churchil* był dotąd w Stam-
bule korrespondentem gazety *Morning-Chronicle*.

— Donoszą z Rio-Janeiro, iż młody Cesarz Brezy-
lijski przyjął d. 11 Marca z rąk sprawującego interessa
Austryackiego, Barona *Daiser* ozdobę orderu *Sw. Szcze-
pana*, a z rąk Posła Hiszpańskiego, Pana *Delavally*,
Rincon, order *Złotego runa*. (A.P.S.Z.)
Dnia 24.

Wzburzenie umysłów pomiędzy Irlandczykami,
doszło wysokiego stopnia; zbierają się wszędzie nowe
zgromadzenia na korzyść bilu ministeryalnego wzglę-
dem reformy korporacyi mieskich.

— Papiery hiszpańskie są poszukiwane i kurs ich
podnosi się z powodu dobrych wiadomości o położeniu
ministrerium P. *Isturiz* i środkach finansowych, jakie on
przedsięwziął. Mówią nawet o układzie, mającym na celu
oddalenie *Don-Karlosa* z Hiszpanii, co by położyło ko-
niec wojnie domowej.

— Uznanie niepodległości południowych Stanów
Ameryki, nie mogło przyść do skutku za Ministrerium
Mendizabala, który żądał za wiele pieniędzy. Mini-
sterium P. *Isturiz* okazało się ławiejszemu: jakoż u-
znanie niepodległości Stanów Ameryki południowej,
już urzędownie nastąpiło. Czyn ten przypisują tu wpły-
wowi P. *Rayneval* Ambasadora Francuzkiego, który
najwięcej się przyczynił do wyniesienia P. *Isturiz*.

— Wczora rozszadzono sprawę Lorda *Melbourne* z
Panem *Norton*, który zarzucał tamtemu utrzymywanie
zakazanych związków z żoną jego i żądał 10 000 fun-
szter. wynagrodzenia. Ze strony P. *Norton* stawał w
obronie znany Sir *William Follet*, były Prokurator
jeneralny za ministrerium Pana *Peel*, ze strony Lorda,
teraźniejszy Prokurator Jeneralny Sir *John Campbell*.
Dla braku dowodów, sąd Przysięgłych uznał Lorda
Melbourne niewinnym.

— Gazety tutejsze obejmują następującą notę, którą
Lord *Ponsonby* podał d. 10 Maja z *Терапіи* Турецkie-
mu Ministrowi spraw zagranicznych: „Niżej подпи-
саны Надзвычайны Посолъ і Полномочны Министръ
Крѣла Jmci Wielkiej Brytanii, ma zaszczyt donieść Mini-
strowi spraw zagranicznych, celem zawiadomienia Wy-
sokiej Porty, iż gdy J.W. *Akif-Effendi* nadwergzył
prawa poddanego Angielskiego, nadane przez Султана
славной памяти, a szczególnie szanowane przez Pa-
nującego teraz Monarchę, dla dobra poddanych jego;
niżej podpisany widzi się obowiązany oświadczyć
Wysokiej Portcie, iż nie będzie dłużej utrzymywał
urzędowych związków z J.W. *Akif-Effendim*, i z usza-
nowaniem podaje Wysokiej Portcie, a mianowicie sa-
memu Султанowi, sprawiedliwą swoją skargę na Mini-
stra, który mógł się poważyć do przekroczenia praw
własnego swego Monarchy i obrażenia narodu Angiel-
skiego.“

— Powszechną uwagę zajęło tu oświadczenie Pana
O'Connell, iż w dniu 30 b. m. uczyni w Izbie Niższej
wniosek tey treści:

„Aby wyznaczona była komisya do roztrzą-
śnienia i zdania rapportu: czyli nie potrzeba dla dobra
państwa, aby Izba Wyższa była zreformowana, a to
przez rozciągnięcie zasady reprezentacyi w Parostwie
i przez zmianę warunków, od których zawisło prawo
wyboru, oraz zmianę postępowania przy wyborach.“
(D. P.)

ГЕРМАНИЯ.

Штутгардъ, 22-го Юня.

Двое пѣхотныхъ Поручиковъ здѣшняго гарнизона взяли отставку, чтобы вступить въ службу къ Пашѣ Египетскому. Одинъ Баварскій Врачъ, служившій прежде въ Польской арміи, намѣренъ также испытать счастья въ Египтѣ. Сколько намъ известно въ войскѣ нашемъ нигдѣ не примѣтно желанія пожинать лавры въ службѣ *Донъ-Карлоса*, коихъ счастливый миръ лишаетъ въ другихъ мѣстахъ. (A.P.S.Z.)

ИТАЛІЯ.

Римъ, 11-го Юня.

(Всеобщія вѣдомости.) Послѣ Юльскаго революціи Папскій Дворъ не имѣлъ въ Парижѣ ни одного Нунція и дѣла отправляемы были Аббатомъ *Гарибальди*, который въ прошломъ мѣсяцѣ наименованъ Интернунціемъ, что здѣсь почитается уже значительнымъ сближеніемъ съ Французскимъ Королевскимъ Дворомъ. Послѣдній Папскій Нунцій во Франціи, нашъ теперешній Статсъ-Секретарь, Кардиналь *Ламбрускини*, кажется былъ вынужденъ обстоятельствами назначить Нунціа въ Парижѣ. Слышно, что Епископъ Имольской Графъ *Иоаннъ Марія МастаиФеррети* отправленъ къ сей должности. Это извѣстіе возбудило здѣсь большое вниманіе, хотя давно уже это предвидѣли. (A. P. S. Z.)

Молдавія и Валахія.

Ботошаны, 2-го Юня.

Такъ какъ всѣ надежды и ожиданія мира, упорно отвергнуты, то Господарь велѣлъ отъ себя объявить по всему краю слѣдующее распоряженіе: „Администраціонному Совету нашего Княжества. Желаніе спокойствія, для коего мы всегда должны были соблазновать о неудовольствіяхъ бояръ, подасть намъ поводъ къ извѣщенію нашего Администраціоннаго Совета, что всѣ средства, бумаги, и всѣ официальные акты, изданныя по поводу сихъ несогласій, отнынѣ предаются совершенно забвенію и такъ должны уважаться, какъ бы никогда издаваемы не были.“ Это объявленіе было причиною догадки, что Князь добровольно откажется отъ своей власти. Также не сомнѣваются, что Княгиня въ сопровожденіи удаленнаго Министра *Костатаки Маурокардато*, отправится вскорѣ чрезъ Одессу въ Стамбуль, и тамъ жить будетъ при отцѣ своемъ Князѣ *Фогоридесъ*. (G. C.)

ТУРЦИЯ.

Константинополь, 2-го Юля.

Лордъ *Понсонби* еще не помирился съ Портою, ибо Султанъ не далъ повелѣнія, отрѣшить отъ должности *Рейсъ-Эффендія*. *Чоргилъ* не хотѣлъ удалиться изъ Багно и противился заключенію его на галеры не получивъ предписанія отъ Г-на *Понсонби*; и какъ насильно его заключили, такъ насильно и должны были удалить. Въ Перѣ всѣ сажаютъ о его припадкѣ, потому, что онъ былъ извѣстенъ, какъ публицистъ и корреспондентъ журнала *Morning-Chronicle* въ Лондонѣ, который усердно старался о томъ, чтобы въ Англійи распространить наилучшія мнѣнія о Портѣ и Султанѣ, а Диванъ не имѣлъ во всей Европѣ защитника усерднѣе его. Мальчикъ, котораго онъ случайно ранилъ, уже совершенно выздоровѣлъ.

— Здѣсь наконецъ открыта биржа, и съ сего времени она сдѣлалась, сборнымъ мѣстомъ всѣхъ торгующихъ; отсюда также выходятъ разнаго рода новости. Въ почтовой день, тамъ всегда большое стеченіе людей разныхъ націй.

— По послѣднимъ донесеніямъ изъ Сиріи отъ 11 Мая, случилось несчастье съ экспедиціею на Евфратѣ, т. е. одинъ пароходъ потерпѣлъ кораблекрушеніе понавъ на подводную скалу. Полковникъ *Чесней* преодолѣлъ всѣ неудобства, до такой степени, что оба парохода, начали уже свое плаваніе по Евфрату и Тигру.

Смирна, 28-го Мая.

Одинъ баталіонъ пѣхоты, при Дарданельскихъ укрѣпленіяхъ размѣстился на 14 грузинскихъ судахъ принадлежащихъ къ флоту Капитанъ-Паши и поплылъ за флотомъ.

— Французскій бригъ *Альоне* поплылъ отсюда въ Порось, а вскорѣ потомъ Англійскій корветъ *Трибуна* въ окрѣстности Сиріи, гдѣ будтобы происходить большое волненіе умовъ. 10 дней назадъ получались оттуда самыя неблагопріятныя извѣстія. Увѣряютъ, что все дѣло произошло, отъ неудовольствія народа къ Англійскимъ Миссіонерамъ, раздававшимъ религіозныя книги тамошнимъ молодымъ людямъ. Это происходило 12-го Мая, а такъ какъ начальства не могли или не хотѣли укротить ярости народа, Англійскій Консулъ пригласилъ на помощь въ Сирю, Англійскій Фрегатъ *Портландъ* изъ Аенъ и Корвету *Трибуна* изъ Смирны. (G. C.)

НИЕМЦУ.

Штутгардъ, 22-го Сzerwca.

Два Поручника пѣхоты тудеяшей залоги взяли отставку, азебы weyсdъ до службы Базы Египетского. Pewien lekarz Bawarski, który służył dawniey w Polskiem woysku, takozъ ma zamiar szukać szczęścia w Egipcie. Ile nam wiadomo, w naszym woysku nigdzie niewidać życzenia zbierania laurów w służbie *Don-Karlosa*, których odmawia szczęśliwy pokoy gdzieindziej panujący. (A.P.S.Z.)

ВЪ ОСНУ.

Рzym, dnia 11 Сzerwca.

Po rewolucyi Lipcowey, dworъ Papiezki nie miał żadnego Nuncjusza w Paryżu, a interessa załatwiane były przez X. *Garibaldi*, który w przeszłym miesiacu mianowany został Internuncjuszem, co tu uważane jest za zbliżenie się znaczne do Francuzkiego Królewskiego dworu. Ostatni Nuncjusz Papiezki we Francyi, terazniejszy nasz Sekretarz Stanu *Lambruschini*, zda się iż został zbiegiem okoliczności skłoniony do mianowania Nuncjusza w Paryżu. Słychać, że Biskup Imola *Jun Maria Masti Ferreti*, przeznaczony został do tey godności. Wiadomość ta wzbudziła wielką uwagę, chociaż już dawno to przewidywano. (A.P.S.Z.)

MULTANY I WOŁOZCZYCZNA.

Botoszany, dnia 2-го Сzerwca.

Ponieważ wszelkie przyrzeczenia i kroki do zгоды, upornie odrzucone zostały, przeto Hospodarъ kazał ze swojej strony ogłosić w całym kraju, rozporządzenie treści następującej: „Do Rady Administracyynej naszego Xięstwa. Zyczenie spokojności, dla którego musieliśmy zawsze ubolewać nad nieporozumieniem z Bojarami, jest nam powodem do zawiadomienia naszej Rady Administracyynej, że wszelkie środki, pisma i wszystkie akta urzędowe, które z powodu tych nieporozumień wydane zostały, ulegają odtąd nazywaniemъ niepamięci, i takъ uważane byдъ mają, jakъ gdyby nigdy wydawane nie były.“ — Te to obwieszczenie było przyczyną domysłu, że Xięże zrobi добrowolne zреченіе się swey władzy. Nie wątpią także, że Xięzna wyjedzie niebawnie w towarzystwie oddalonego Ministra *Kostataki Маурокардато*, przez Одессу do Sтамбулу, i bawić tam będzie przy oycu swoim Xięciu *Фогоридесъ*. (G. C.)

ТУРСУА.

Konstantynopol, dnia 2 Lipca.

Lord *Ponsonby* jeszcze się nie pogodził z Portą, ponieważ ze strony Султана nie wydano jeszcze rozkazu oddalającego z urzędu *Reis-Effendego*. *Churchil* nie chciał się oddalić z Багно czyli więzienia на galерach, bez upoważnienia Pana *Ponsonby*; jak więc osadzono go tam gwałtem, tak też gwałtem oddalić musiano. W Pera ubolewają wszyscy nad jego przypadkiem. Tém więcej, że znany jest jako publicysta i korrespondent dziennika *Morning-Chronicle* w Londynie, który szczerze pracował nad тѣм, азебы utrzymywac w Anglii jak najlepsze mniemania o Porcie i o Султаніе, а Dywan w całej Europie nie miał gorliwszego obrońcy nad niego. *Chłopiec*, którego on przypadkiem ranił, wyzdrowiał zupełnie.

— Otwarto tu nareszcie giełdę, а od tego czasu jest ona punktem zbiorowym dla wszystkich handlujących i miejscem gdzie różnego rodzaju nowiny tworzyć się zaczynają. W dniu pocztowym, jest tam natfok najsrozmaitszy ludzi rozlicznych narodów.

— Podług ostatnich doniesień z Sиріи daty 11 Мая, spotkało nieszczęście wyprawę на Eufracie, to jest: jeden ze statków parowych rozbił się wpadłszy на skałę podwodną. Półkownik *Chesney* pokonał wszelkie trudności, tak dalece, że obadwa statki parowe rozpoczęły już swą żeglугę на Eufracie i Tygrysie.

Смирна, 28-го Мая.

На czternaste statków przewozowych należących do floty *Kapudana-Baszy*, wsiadł przy zamkach Дарданельскихъ jeden баталіонъ пѣхоты і поплыл за флотомъ.

— Французскій бригъ *Альоне* поплылъ зтуд до Поросъ, а niebawnie potem Angielska korweta *Tribune* w okolicy Sиріи, gdzie wielkie wzburzenie umysłów panować miało. Od dni 10 przychodzily zтамтадъ najsrozmaitniejsze doniesienia. Zapewniają, że cała rzecz wynikła z oburzenia ludu przeciwko Mиссіонарzom Angielskim, którzy rozdawali książki religijne młodzieży тамteyszej. Dziato się to dnia 12 Мая, а że władze nie mogły, czyli też nie chciały, powściągnąć zdrożności, jakich się lud dopuszczał, Konsul Angielski wezwał на pomoc do Sиріи, Angielską fregatę *Portland* z Aten, і korwetę *Tribune* ze Smyrny. (G. C.)